

Klassisk skønhed genopstår i Gilleleje

Fælles dansk-tysk sangbogssøsætning

Vores tyske søsterforening FKY (Freundeskreis Klassische Yachten) holder hvert år vintermøde i Hamburg den første weekend i februar. Der er normalt 10-15 indlæg af kortere eller længere varighed om alle mulige emner og deltagertallet andrager 4-500! I år var et lille programpunkt en kombioptreden af Jens Burmester (ham der nu har Gorm og Iris' forrige båd: Utzonspidsgatteren Astral) og vores Henrik Effersøe.

Det, som de to havde fundet på var at introducere Træbådssangen – I ved den på melodien fra Nyboder-visen – for FKY-medlemmerne. Jens havde digtet tre nye vers på tysk og så sang man det fjerde vers på dansk. Gæt lige om det lød flot med 4-500 der synger "Lad den glatte plastic ej fortrænge vores træbådsflåde – fy for fa'n..." med et 8-mands Berlinerkor til at synges for sammen med Jens og Henrik. Her ses den nu internationale Træbådssang/Holzbootlied med alle syv vers og så endda noder til.

Som FKY-formanden skriver på hjemmesiden fky.org: Sangen har potentiale til at blive en evergreen også her hos os!

Ved de næste klassiske stævner med både dansk og tysk deltagelse er der nu mulighed for at prise træbådene på to sprog – sammen.

Jens Burmeister, der har skrevet de tyske vers, letter med Astral. Hvis billedet ser lidt uskarpt ud, er det fordi jeg, Gorm Boa, layouter på nærværende blad havde tåret i øjet ved gensynet med vores tidligere båd.

FKY-Wintertreffen 2014 i Naturhistorisk Museums store gamle sal med – naturligvis – træpaneler all over. Alle træbådsinteresserede er for resten altid hjertelig velkomne til Wintertreffen.

1. Lad os syng nu en sejlervise,
kun en jævn og simpel lille sang,
Vores træbådsflåde vil vi prise,
den vi sejled med så mangan gang,
Hvert et sejl, hvert skøde rummer minder
om de gange vi på havet før,
Det er skønt når sommervinden skinner
på vor båd og livet her ombord.

2. Med komforten tog man ej det nøje,
da de bygdes i en svunden tid.
Sære køjepladser må vi døje,
og en kok har brug for al sin vid.
Men vi elsker dog de gamle skøjter
hvor med knofedt alle fald er sat,
Når et pust i bomuldssejlet fløjter,
mens vi pløjer gennem Kattegat.

3. Når på langtur med de stolte skuder
træbådsgasten drog fra sted til sted,
Mødte han så mangan én derude,
der som ung engang har været med.
Ja, når klyveren er sat og halet,
og når fokken står dér tot og strakt,
giver træbådsskipperen signalet:
Træbådsflåden klar i al sin pragt!

4. Lad den glatte plastic ej fortrænge
vores træbådsflåde - fy for fa'n
Alle som med hjertet ved dem hænge
stemmer i en brølende orkan:
Væk med hver en modelunes stjerne
træbådssejler gør dig sagen klar:
Du skal altid stå på vagt og værne
om den smukke flåde som vi har.

*Direkte Übersetzung der 4. Strophe:
(nicht zum Singen)*

*4. Lass' zum Teufel das glatte Plastik
unsere Holzschiffe nicht verdrängen,
Alle, die mit dem Herzen daran hängen,
stimmen ein in den brüllenden Orkan:
Weg mit all den kurzlebigen Moden,
Holzbootsegler, mach' Dir eines klar:
Du musst immer auf der Hut sein
für die schönen Schiffe, die wir haben!*

Das Holzbootlied

Melodie nach dem dänischen Couplet "Nyboders pris", Text Jens Burmester 2014

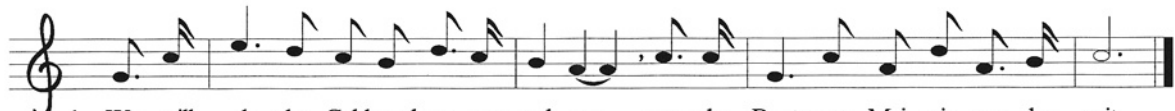
1. Teak und Ei- che, Ma- ha- go- ni- plan- ken, Lär- che, Spruce und Lack und Wur- zel- teer,
2. Fife und Ste - vens, Her- res- hoff und An - ker, Ut - zon, Han- sen, Berg und "Ah und eR",
3. Hol' die Schot und hoch den Spi da- zu- u, lass' die al- te Da- me rich- tig geh'n,
4. Lad den glat- te plas- tic ej for- træ- nge vor- es træ- båds- flå- de - fy for fa'n!

1. Ku- pfer- nie- ten, Bron- ze und Ver- zink- tes, und der Kiel aus Blei wohl ton- nen- schwer,
2. voll und stä- big o- der rank und schla- nk, mit und oh- ne lan- gen Ü- ber- hang,
3. lass' sie lau- fen halb- winds od- er back- stags, wenn die Son- ne lacht, die Win- de weh'n!
4. Al- le som med hjer- tet ved dem hæ- nge, stem- mer i en brø- len- de or- kan:

1. al- tes Holz und man- che Stun- de Ar- beit in der lan- gen, har- ten Win- ter- zeit,
2. Me- ter- for- mel, First- Rule o- der Schä- re, uns' re Yach- ten sind doch al- le wer,
3. Wenn die Gischt am Vor- schiff herr- lich auf- stiebt, wenn das Lee- deck sich durch's Was- ser schiebt,
4. Væk med hver en mo- de- lu- nes stjer- ne træ- båds- sej- ler gør dig sa- gen klar.

1. Wer will da das Geld noch ge- gen- rech- nen, wenn das Boot zum Mai sai- son- be- reit.
2. uns' re Schif- fe sind doch ein- zig- ar- tig, kei- ne Mo- de macht das Le- ben schwer!
3. wer will da das biss- chen Kom- fort mis- sen, wenn das Schiff doch **das** ist, was man liebt!
4. Du skal al- tid stå på vagt og vær- ne om den smuk- ke flå- de som vi har!

1. Teak und Eiche, Mahagoniplanken,
Lärche, Spruce und Lack und Wurzelteer,
Kupfernieten, Bronze und Verzinktes,
und der Kiel aus Blei wohl tonnenschwer!
Altes Holz und manche Stunde Arbeit
in der langen, harten Winterzeit,
wer will da das Geld noch gegenrechnen,
wenn das Schiff zum Mai saisonbereit!

2. Fife und Stevens, Herreshoff und Anker,
Utzon, Hansen, Berg und A und R,
voll und stäbig oder rank und schlank,
mit und ohne langen Überhang,
Meterformel, First-Rule oder Schäre,
uns're Yachten sind doch alle wer!
Uns're Schiffe sind doch einzigartig,
keine Mode macht das Leben schwer!

3. Hol die Schot und hoch den Spi dazu,
lass' die alte Dame richtig geh'n!
Lass' sie laufen halbwinds oder backstags,
wenn die Sonne lacht, die Winde weh'n!
Wenn die Gischt am Vorschiff herrlich aufstiebt,
wenn dass Leedeck sich durch's Wasser schiebt,
wer will da das bisschen Komfort missen,
wenn das Schiff doch das ist, was man liebt!